Från våra vänner på landsbygden.

Eskelhem den 23.

80 år fyller i morgon förre lantbrukaren Per Lövgren, Liffedarve, Eskelhem. Trots den höga åldern är hr L. kry och rask.

Gerum den 20.

Från årets andra ord. kyrko- och kommunalstämmor härstädes kan antecknas följande:

Kyrko- och skolrådets jämte kommunalnämndens förslag till stater för kommande år godkändes och i enlighet därmed blir utdebiteringen kr. 1:50 till kyrkan, 6 kr. till skolan och kr. 2:50 till den borgerliga kommunen. Sammanlagt alltså 10 kr. pr skattekrona.

Som svar på länsstyrelsens begäran om yttrande i anledning av ifrågasatt indelning av länets kommuner i fattigvårdsdistrikt, uttalade stämman som sin mening, att som fattigförhållandena f. n. äro inom socknen, det för denna vore fördelaktigast att fattigvården vore ordnad på sätt som nu. Skulle emellertid den eventuella sammanslagningen komma till stånd förordades ett större distrikt, exempelvis södra häradet.

Till ombud vid årets mantalsskrivning valdes lantbr. Harald Jacobsson, Ejmunde. Brandstodsvärderingsnämnden fick följande sammansättning: lantbr. Albert Jacobsson och Oskar Jacobsson, Smiss, Patrik Smitterberg, Stenbjers, samt Aug. Jacobsson och Emil Olsson, Kullands.

Utrikes.

Fem tsaristiska generaler avrättade. Statspolitiska departementet i Moskva har upptäckt en kontrarevolutionär organisation inom sovjetunionens militärindustri. Organisationen strävade efter att genom skadliga åtgärder och spioneri försvaga landets försvarskraft och medverka vid utländsk intervention. De flesta medlemmarna voro f. d. tsarofficerare av högre rang. Exgeneralerna Michajloff, Vyssotsjanskij, Dymman, Dechanoff o. Tsjulga ha dömts till döden och andra anklagade till internering i koncentrationsläger under olika tidrymd. Domsluten ha trätt i verkställighet.

Millionförskingring och dubbelsjälvmord. En av Berlins mest kända advokater dr Sigfrid Aaron och hans hustru äro sedan i torsdags försvunna. I ett brev meddelar Aaron, att han gjort sig skyldig till stora bedrägerier och att paret ämnade begå självmord. Det försnillade beloppet torde uppgå till 2 millioner mark.

Grannlanden.

Sorglig drunkningsolycka i Finland. I söndags kväll inträffade vid Laskelaäns utlopp i Ladoga en olycka, som torde ha krävt sex dödsoffer. Några gossar och flickor gingo ut med en roddbåt för att besöka arbetareföreningens hus på andra stranden. De de sökte undvika några timmerbommar, kommo de ut på öppet vatten, där sjögången i den rådande stormen var våldsam. Om en stund hördes nödrop och innan en bogserbåt hann ila till hjälp hade alla omkommit. I måndags kväll hade man anträffat sex lik.

Smånotiser från utlandet.

Förlovningen mellan kronprins Umberto av Italien och prinsessan Marie-José av Belgien kommer att officiellt tillkännages i morgon. De närmaste dagarna före och efter förlovningen komma stora festligheter att äga rum.

*

Snälltåget till Barcelona har kolliderat med ett lokomotiv ute på linjen. Sju personer blevo svårt skadade, och de materiella skadorna äro betydande.

*

Under en häftig storm ha kanonbåtarna Canalejas och Tetuan kolliderat, varvid båda fartygen erhöllo betydande skador, meddelas från Cartagena.

Från sjön.

Motorgaleas med tre män borta. Motorgaleasen I. P. Holm från Allinge med tre mans besättning antages ha förlist på resa från Kalmar till Allinge med trälast. Sedan fartyget för 11 dagar sedan lämnade Kalmar har man ej hört något från detsamma. Ett okänt vrak har observerats utanför Bornholms kust.

Domstolarna.

Södra häradsrätten.

(Hösttingets 3:dje sammanträde. Ordf. häradshövding H. Krok.)

Skogsstöld och olovlig jakt av pojkar i Träkumla. Såsom tidigare meddelats, har ett par pojkar, A. Myrdahl och G. Pettersson i Träkumla, gjort sig skyldiga till skogsstöld och olovlig jakt å Sikhagen och Davidshage i Västerhejde, och därför instämts till häradsrätten. Målet förevar nu ånyo, då även en tredje pojke, Hans Ekström, visade sig vara inblandad och därför instämts till tinget. Samtliga lyste emellertid med sin frånvaro, vilket renderade den sistnämnde 10 kr:s böter. Som vittnen hördes nu kronojägare Nilsson, Skogsholm, och kriminalkonstapel H. Strage, som dels hållit polisförhör med svarja, dels vällat dem i skogen där tillgreppen gjorts. Vittnena bestyrkte vad som förut framkommit, att svar:a erkänt tillgreppen samt att vittnena uppmätt och värderat det stulna.

Målet uppsköts till det 4:de sammanträdet, till vilket Myrdahl och Petterson skola hämtas och Ekström vid laga hämtnings påföljd infinna sig.

Dansbaneidyll i Havdhem. För slagsmål vid Havdhems dansbana är en mål vid Havdhems dansbana är drang Karl Johansson, Sigers i Havdhem, instämd. Han hade vid ett tillfälle å dansbanan överfallit en kamrat, Erik Larsson, och slagit honom så att blodvite uppstått. Trenne vittnen hade nu inkallats. Det första vittnet hade sett svar. tilldela Larsson ett slag över ögat. Han hade förut av Larssons syster blivit ombedd att försöka avvärja ett befarat överfall på brodern. Vittnet ansåg sig hava avvärjt vidare uppträde. Vittnet nr 2 hade sett svar. tidigare samma dag slå Larsson, dock utan att han därvid tagit skada. Svar. bestred att han slagit Larsson, när andra vittnet såg det, hade endast låtsat slå honom. Tredje vittnet hade varit med vid samma tillfälle som det andra och bekräftade i stort sett dennes uppgifter.

Målet överlämnades och domen kommer nästa gång. Kär. har begärt 50 kr. för sveda och värk, men svar. ville ge högst 10 kr.

Utan cykellykta hade en yngling färdats efter mörkrets inbrott. Priset bestämdes till 5 kr.

För misshandel på Karl Jacobsson, Lingsarve i Näs, voro lantbrukaresönerna Gustaf och Martin Ekedahl samt drängen Karl Karlsson, alla i Näs, tilltalade. Samtliga hade varit vid Bätels gård på tröskningsarbete, och det var efter arbetets slut, som överfallet ägt rum. Det upplystes, att drängen Karlsson varit berusad, vilket han blivit av omåttligt förtärande av »tröskol», som f. ö. varit ganska starkt.

Först hördes Gustaf Ekedahl, vilken bestred, att han varit med i tumultet. Åkl. hade emellertid fått uppgift om, att bröderna E. hållit Jacobsson, medan Karlsson slagit. F. ö. var det ej värt att sätta för stor tro till deras uppgifter, enär bröderna E. tidigare bötfällts för fylleri och förargelseväckande beteende.

Martin Ekedahl sade sig ej heller varit med från början. Sedan bråket var i gång, ville han gå emellan och mäkla fred, och knuffade därvid omkull Jacobsson, som även var berusad.

Sist hördes Karlsson, som vitsordade att J. varit berusad och bjudit på stryk, men ville ej vidgå, att han själv varit »påstruken». J. hade retat svar., så att han slagit till honom, så att blodvite uppstått. Alla tre hade därefter följt J. hem. Närmare hörd därom vidgick K., att han tilldelat J. tre slag, varvid denne föll omkull för första och tredje slaget.

Uppskov för vittnens hörande till januaritinget.

För fylleri och hemfridsbrott är arbetaren Hj. Svärdling, Mafrids i Västergarn, instämd. Han hade inträtt i ett hem i Eskelhem och där misshandlat husfadern Myrgren och dennes dotter samt stört hemfriden. Svar. hade dessutom gjort sig skyldig till fylleri å allmän plats i Klintehamn.

Svar. hade innebott hos änkan Maria Johansson i Mafrids, den förutnämnde målsägaren Karl Myrgrens dotter. Den 3 okt. hade svar. av änkan Johansson fått i uppdrag att resa till stan efter sprit på hennes motbok. I stan hade svar. sammanträffat med sin 16-åriga hushållerskas fader, Svante Hedman, och man överenskom om, att de båda skulle tillsammans med fru Hedman resa till Västergarn för att hämta flickan, som skulle lämna sin tjänst. Vid framkomsten till Mafrids var bostaden tom, både folk och möbler voro borta. Man begav sig då till Myrgrens bostad i Eskelhem, dit man förstod, att de flyttat. Här hade svar. tillhållit änkan J. det olämpliga i att skicka bort honom när de skulle flytta. »Ville jag vara le', kunde jag gå till landsfiskalen och visa, att du lånar ut din motbok, vilket du ej har rätt till», hade svar. sagt. Därvid hade både Myrgren och dottern, änkan J., överfallit svar. och tagit motboken från honom. Under tiden hade Myrgren skickat efter hjälp, 4 personer, vilka emellertid endast varit i ordväxling med svar. ute på gården, och därefter lämnade samtliga platsen. Något vidare bråk hade icke förekommit, sade svar. På fråga därom förklarade svar., att han i Visby tillsammans med sju andra förtärt 1 liter brännvin. Dessutom hade han på »Systemet» fått 1 1/2 snaps tillsammans med mat.

Åkl. förklarade att änkan J. redan tidigare flyttat, enär gården var såld, men disponerade tills vidare ett rum, i vilket svar. med hushållerska bodde. På sista tiden har svar. sällan varit hemma utan oftast varit ute och supit. Svar. hade ofta antastat fruntimmer, och rentav varit en skräck för dem. Svar. bestred, att han uppträtt onykter i Klintehamn.

Som vittnen hördes makarna Hedman i Barlingbo, föräldrar till svar:s hushållerska. Först hördes fru Hedman, som gav en livlig relation av händelseförloppet, från det man hämtade henne i hemmet i Barlingbo. Till en början förnekade hon bestämt, att sprit förtärts före avresan från Barlingbo, vilket svar. förut berättat. Senare ändrade hon dock sitt vittnesmål i detta avseende. Hos Myrgrens hade svar. överfallits och klösts utan någon som helst anledning. Svärdling hade icke ens försvarat sig emot Myrgrens och änkan Johanssons misshandel. Det enda, som vittnet hade svårt att förklara var, varför hennes man behövt hålla Svärdling under sådana omständigheter.

Mannen uppgav, att han farit in till staden för att söka få fatt i svar., då han ville ha hem dottern, men icke visste, var Svärdling vistades med denna. Rörande uppträdet i Myrgrens hem förklarade även detta vittne, att Svärdling icke utdelat några slag. Vittnet hade emellertid ansett sig böra fatta tag i Svärdling, sätta honom ned mot en sängkant och lugna honom, detta emedan han såg, att Svärdling började bli arg. Myrgren hade uppmanat svar. att avlägsna sig, vilket denne efterkommit, först när vittnet tagit Svärdling i armen och fört ut honom. Utanför hade svar. velat fara på en av de tillstädeskomna, som varit med och flyttat möblerna, men vittnet hade gått emellan och avstyrkt bråk.

Svar. hördes om sina levnadsomständigheter, varav framgick, att han varit straffad två gånger, dels för förfalskning av ett prästbetyg och dels för förskingring av en klocka.

Målet uppsköts på fyra veckor, då svar. skall inställa sig vid hämtnings påföljd.

För misshandel var Alfr. Olsson, Varbos i Sanda, tilltalad. Han hade misshandlat en 15-årig pojke Renhold Larsson, som jämte en annan pojke kommit med mjölkskjutsen. Svar. uteblev. Uppskov till november.

Kullkörningen vid Hallutebacke. Schweiziska olycksfallsförsäkringsbolaget Winterthurs kravmål mot chauffören Karl Gustaf Gardell, Ungbötels i Stånga, var nu åter före. Gardell skulle vid ett tillfälle i dec. i fjol med sin bil ha kört på byggmästaren K. J. Nilssons i Ljugarn bil vid bron intill Hallutebacke i Ljugarn. Då bilen, som svårt ramponerades, var försäkrad i ovannämnda bolag, har nu detta instämt Gardell med yrkande om ersättning för skadorna. Rättegången utgjorde samtidigt en utredning om, vem som var orsak till kollisionen. Av svar. hade vid detta tillfälle inkallats fyra vittnen, vilka samtliga varit med i Gardells bil.

Det första vittnet vitsordade sina uppgifter till polisförhörsprotokollet. Vittnet hade uppfattat, att kollisionen ägt rum på bron och båda bilarna stjälpt i diket så snart de släppt densamma. Gardells bil, som fördes av en Lundgren, gick med sakta fart. Då man velat hjälpa Nilsson och hans fru ur bilen, skulle N. hava svarat: »Låt oss vara, vi ligga bra här». Senare, efter det N. kommit upp, skulle denne hava sagt till en tillstädeskommande: »Gardell kom med sakta fart, jag med 30 à 35 km.». N. hade en lykta tänd och helljus.» Vittnet hade fått den uppfattningen, att N. var berusad. Vittnet trodde att G:s bil skrapat mot broräcket, vilket f. ö. även senare synts, varefter den, sedan den släppt räcket, sakta föll i diket.

Andra vittnet hade kommit till olycksplatsen strax efter kollisionen. Han hade iakttagit bilspåren och sett, att G:s bil gått på sin vänstra sida medan N:s högra hjul gått något över vägens mitt åt höger. N:s bil hade ej strax kastats i diket utan efter kollisionen gått någon billängd snett ned i diket. Vittnet hade ansett att N. var berusad. Svar. och hans sällskap voro absolut nyktra. Bron är en och en halv meter bredare än vägen på ömse sidor.

Tredje vittnet, en dam, hade varit med i bilen. Hade ej iakttagit N:s bil före kollisionen. Svar:s bil gick mycket sakta. Vittnet hade hört skrapandet mot broräcket. Ansåg att N. var starkt berusad. Han luktade även sprit.

Fjärde vittnesmålet överensstämde i stort sett med de övriga.

Kär.-ombudet framhöll, att det synts som lastbilen kört på N:s bil, varefter den gjort en gir ut i broräcket, medan N:s bil kastats i diket. Chaufför Lundgren synes ej heller vidtagit nödig försiktighet, enär han ej saktat vid möte på bro. Utslag faller vid sluttinget.

— För fylleri och överdådig framfart vid ovan relaterade tillfälle står byggmästaren K. J. Nilsson tilltalad. På kärandesidan uppträdde här allm. åkl. landsfiskal Hallin samt K. G. Gardell med advokat Hultman som biträde och på svar.-sidan svar. själv med advokat Kjällman som biträde.

Åkl. åberopade de närmast föregående vittnesmålen.

Svar. framhöll, att han visserligen yttrat sig om hastigheten, men sagt att han icke under hela kvällen haft högre hastighet än 30 à 35 km. Likaså bestred svar., att han sagt, att »de lågo bra», samt att han var berusad. Dessutom sade han sig haft parkeringsljuset tänt, och helljuset tänt för att se broräcket. Högra lyktan hade strejkat, varför endast vänstra synts. Vittnet nr 2 hade sett, att svar:s vänstra hjulspår gick 1 à 1 1/2 m. från diket. Vittnet nr 1 hade ej sett någon bländning på N:s bil. Vid upptagandet av G:s bil hade upptäckts en smörjkopp inkilad i ena framhjulets däck, och som skulle tillhört N:s bil. Kär.-ombudet bestred detta och påstod att smörjkoppen var Gardells. F. ö. saknar detta all betydelse för saken.

Målet uppsköts till januaritinget för vidare utredning.

Bilolyckan i Hemse den 6 juni. Målet angående bilolyckan i Hemse natten mellan den 6 och 7 juni förevar nu ånyo. Därvid hade även ägaren till bilen och Sune Petterssons fader grosshandl. Alexis Pettersson i Visby instämts. På kär.-sidan uppträdde även nu allm. åkl. landsfiskal O. Hallin och målsägarebiträdet advokat H. von Melsted och på svar.-sidan svar. personligen, biträdd av advokat G. Kjällman. En talrik skara åhörare hade infunnit sig.

Från början gjordes en del beriktiganden och erinringar till protokollet från förra rättegångstillfället. Advokat von Melsted framhöll, att det var sannolikt, att svar. vid tillfället varit berusad, samt att det kunde antagas, att Hederstedts skador förvärrats vid kullkörningen vid Oxarvebro. Svar.-ombudet framhöll, att Stenberg vid kullkörningen satt till vänster om Hederstedt och höll sin arm om denne, varför han då alltså tog värsta smällen och H. knappast kunnat skada sig något då. Vidare meddelades, att då svar. efter första kollisionen med H. höll, körde en lastbil förbi, vilket visar att svar. var så långt åt vänster, att vägen var fri. Slutligen framhölls, att H. skulle kora ifatt några kamrater, som voro före, varför det kan antagas att han hade mycket stor hastighet.

För dagen voro 13 vittnen inkallade från kär.-sidan.

Som första vittne hördes fru Klang från Hemse. Kollisionen ägde rum utanför Klangs bostad. Vittnet hade hört genom det öppna fönstret, när sammanstötningen ägde rum, varvid hon sett ut, men ej kunnat iakttaga något för träden i trädgården. Hon hade emellertid hört någon svärja och säga: »Han körde rakt på bilen», samt »Han är sanslös». När hon kom ut voro personerna redan försvunna.

Andra vittnet, Gösta Holmström från Eksta, hade varit i sällskap med H. från Hemse, men körde förut och såg därför ej när olyckan skedde. Han hörde emellertid smällen vid kollisionen och vände tillbaka till olycksplatsen. Vittnet, som endast var 16 år, blev nervös och hade svårt för att lämna tillförlitliga uppgifter, varför brodern, Henning Holmström, som också var med vid avresan, hördes. Han hade kort förut och mött en bil med hög fart. Även han vände tillbaka, när han hörde smällen, men när han kom till olycksplatsen, hade bilen med den förolyckade redan fortsatt, och några särskilda iakttagelser hade han ej gjort. Det fjärde vittnet, 15-årige Arne Andersson från Fröjel, var även med bland pojkarna, som körde förut. Han vände tillbaka i sällskap med Gösta Holmström, och såg då H. ligga medvetslös och blödande på vägkanten. Huruvida sällskapet i bilen var berusat, kunde han ej säga, men de verkade nervösa.

Femte vittnet var fjärdingsman Arnold Klang i Hemse. Vittnet hade ej sett olyckan, utan senare fått reda på den, och till fots begav sig vittnet tillsammans med poliskonstaplarna Fredriksson och Arvidsson till Oxarvebro, varifrån underrättelse just ingått om den där timade olyckan. Då de kommo dit hade redan den skadade i en annan bil forts till lasarettet, men den förolyckade bilen låg fortfarande i diket, och vittnet berättade, vad han därvid iakttagit, samt om de mätningar han tillsammans med åkl. dagen efter gjort, och vilka förut omnämnts. Morgonen efter olyckan hade vittnet hittat Hederstedts sko cirka 5 m. inne i sin trädgård. Skon var fullt tillsnörd. Olycksnatten hade en 14 m. lång repa, troligen av cykeln, iakttagits på vägens högra halva. Häremot invände svar.-ombudet, att hade bilen stått på högra sidan, så hade ej någon annan bil kunnat komma emellan, och under tiden man höll där, passerade en lastbil.

Därefter hördes poliskonstapel Axel Fredriksson, vilken den 6 juni övervakat ordningen i Hemse. Han hade träffat svar. med den skadade hos läkaren. Svar. hade bett vittnet och poliskonstapel Arvidsson att taga vara på den skadade. Vittnet hade då sagt, att hade han, svar., kört över honom, så fick han väl skaffa honom till lasarettet också. Vittnet hade märkt, att svar. var berörd av starka drycker, men ansåg att det ej var värre, än att han kunde köra. Däremot verkade svar:s sällskap Stenberg starkt berusad. Då bilen svängt ned åt Fardhemshållet, hade vittnet märkt, att farten starkt ökat och uttalat farhågor för en ny olycka. Vid första olycksplatsen hade flera cirka 14 m. långa repor, varav en var minst 1/2 tum djup, märkts i vägens mitt. Vittnet meddelade, att svar. i Visby är känd för ganska vårdslös bilkörning, men har dock aldrig varit tilltalad förut.

Poliskonstapel Arvidsson, som också tjänstgjort i Hemse under dagen, hade varit i sällskap med förutnämnda vittne och därvid gjort samma iakttagelser som denne. Vittnet sade sig aldrig haft den höga äran att se svar. köra särskilt fort, men han hade hört talas om det.

Försäljaren Edvin Andersson och chaufför A. Widegren från Visby hade intet av större vikt att berätta.

Därefter hördes verkstadsarbetaren Dav. Wallin från Visby, vilken tillsammans med några andra i bil passerade Oxarvebro omedelbart efter svar:s dikeskörning där. Vittnets bil hejdades av Stenberg, som berättade att de kört i diket och att han skadats litet. Vittnet hade ej strax sett in i den välta bilen, utan en kamrat Magnusson var före och upptäckte Hederstedt samt satte honom till rätta i bilen, tills läkaren från Hemse anlände. Huruvida Stenberg var berusad kunde vittnet ej säga, men både han och svar. verkade mycket nervösa. Sedan läkaren förordat skyndsam lasarettsvård fördes den skadade i en annan tillstädeskommande bil till Visby.

Elfte vittnet var en Magnusson från Lärbro, som var med i förra vittnets bil. Vid sammanträffandet med Stenberg hade denne bett vittnet taga av honom kragen, »ty jag kvävs», och hämta Stenbergs rock i den stjälpta bilen. Då vittnet kom fram till bilen, fick han se Hederstedt och lyfte upp honom på sätet. Huruvida H. låg med huvudet utanför den krossade rutan, som vittnet vid polisförhöret uppgivit, var vittnet ej nu säker på. Han låg hopkrupen mot sidan. Vittnet ansåg det upprörande, att Stenberg och svar. tänkt bara på sig själva och rocken och ej nämnt den skadade. Vittnesförhöret måste härefter avbrytas, enär vittnet träffades av svimningsanfall.

Därefter hördes handelsbiträdet Robert Hilding från Visby, vilken var med i svar:s bil vid kollisionen. Vittnet avlämnade en skriftlig berättelse. Av denna visade sig bl. a., att åtskilligt med sprit inmundigats före avresan från Visby. Den följande berättelsen har förut relaterats. Vittnet hade uppmätt, att då bilen stannade efter kollisionen, låg den skadade cirka 5 steg bakom bilen. Sedan man besökt läkaren, nekade vittnet att följa med svar. till Visby, men såg att då Hederstedt bars in i bilen satt redan Stenberg där på bilens vänstra sida. Vittnet fick sedan följa med Wallins bil, vilken 20 minuter senare anlände till olycksplatsen vid Oxarvebro. Advokat von Melsted invände härvid, att av uppgifterna synes bilen ha gått fram cirka 10 m. efter kollisionen. Farten måste ha varit betydande, enär bilen strax bromsades in, men ändå gick fram cirka 14 meter.

På grund av den långt framlidna tiden, klockan var 12 i natt och handläggningen hade hållit på i 7 1/2 timmar, beslöt rätten låta sista vittnesmålet anstå till nästa gång. Målet uppsköts till januaritinget, sedan advokat von Melsted beskrivit målsägaren Hederstedt som en mycket välartad, nykter och ordentlig yngling.

Rådman dömd till straffarbete. Rådhusrätten i Oskarshamn avkunnade i måndags utslag i målet mot rådman Gösta Neubergh. Rätten ansåg styrkt, att Neubergh vid uppgörandet av en bouppteckningsaffär efter Oskar Nilsson i Kristinehamn uppgivit Dagmar Högbergs fordringar i boet till 10,000 kr., medan det i själva verket stannade vid ersättning för 100 premieobligationer, vilka av Neubergh värderats till 6,000 kr. Genom detta förfaringssätt samt genom osann uppgift om obligationernas försäljning måste Neubergh, heter det i utslaget, anses ha visat trolöshet mot sina huvudmän, vilken brottslighet icke förringas av den omständigheten, att svaranden vid förlikning i mars 1920 nödgats utge ersättning för den skada, han genom sitt brottsliga förfarande vållat.

Rådhusrätten dömde Neubergh för trolöshet mot huvudman till sex månaders straffarbete med ett års påföljd, förklarade honom avsatt från rådmanstjänsten i Oskarshamn och från befattningen såsom stadsombudsman i Oskarshamn. Rådhusrätten ansåg sig däremot icke kunna bifalla sterbhusdelägarnas yrkande om skyldighet för svaranden att gottgöra dem deras kostnader i målet.

Polisrapport om ryssen Ronowicz. Kriminalpolisen avgav i måndags en ny polisrapport rörande ryssen Leon Ronowicz, innehållande översättningar av protokollen från svenska kommissionens sammanträde i Moskva i juli i år. Bland talarna vid detta sammanträde, där svenska inrikespolitiska och sociala förhållanden dryftades, var även Kullervo Manner, vilken anslöt sig till de talare, som sagt att Sverige var ett imperialistiskt land och att den svenska bourgeoisien bedriver en imperialistisk politik, riktad mot Sovjetunionen. Manner hade även kritiserat de svenska kommunisternas enligt hans mening allt för svaga angrepp mot socialdemokraterna samt för att de på grund av regnväder uppskjutit årets majdemonstration, vilket förargat pionjärerna. Han hade även anmärkt på att man icke vunnit bönderna för de kommunistiska idéerna. Samuelsson hade bemött Manners påståenden och bestritt att Sverige vore en imperialistisk stat. Beträffande Kreugerkoncernens världsomfattande verksamhet hade Samuelsson förfäktat den meningen, att huvuddelägare i koncernen voro amerikaner, som använde den svenska firman för att täcka Amerikas penningplacering i Europa och hela världen. Under den följande debatten hade bl. a. Sillén och Flyg yttrat sig. Flyg hade bl. a. försvarat åtgärden att inställa majdemonstrationen.

Från allmänheten.

Redovisning

för S. G. U:s insamling till antituberkulosarbetet år 1929.

På nio listor har tillhopa influtit kr. 724:08. Härav ha insamlats i Visby 503 kr., i Slite 92:50 kr., i Klintehamn 81:50 kr. och i Mästerby 20 kr., varjämte 27:08 kr. utgör kollekt vid I. O. G. T:s distriktsmöte i Roma under pingsthelgen.

Insamlingen har möjliggjort, att tvenne gotländska barn från hem, i vilka lungtuberkulos förekommer, under två somrar få vistas vid Sveriges Godtemplares Ungdomsförbunds barnkoloni i Ingmår, Värmland.

Till alla, som bidragit till det vackra resultatet av insamlingen och därmed understött S. G. U. i dess kamp mot tuberkulosen, be vi få framföra vårt varma tack.

Visby och Mästerby den 15 okt. 1929.

För Gotlands distrikt av S. G. U.:

Ruth Andersson Elisabeth Andersson Gunnar Olsson

På anmodan har jag granskat förestående räkenskapssammandrag jämte tillhörande verifikationer, därvid någon anledning till anmärkning ej förekommit.

Visby den 21 okt. 1929.

Anders Sandström.